

KOČEVSKI SLOVENC

Izhaja vsakega 5., 15. in 25. dne v mesecu; če je na tak dan praznik, dan prej. — Posam. šte. 1 din.; letna naročnina 20 din., v zamejstvu 40 din. — Poštno-črk. rač. št. 17.785. Oglasi po ceniku. — Izdaja konz. lista, čigar predst. je Karel Škulj, župnik v Dol. vasi pri Ribnici. — Urednik Fran Radešek, Kočevje. — Tiska tiskarna I. Pavliček, Kočevje.

Več nismo sami . . .

Prepolna hrepenenja je bila duša kočevskih Slovencev v pričakovanju velikega Slovenskega dneva: kaj bomo mi storili zanj, da nam bo dal. Mnogo smo si obetali, želje pa so nam plahnele ob pomisli, kako malo premoremo spričo izročila stoletnega tujstva, ki nas pokori z našimi odpadniki. Prevelika skromnost, plaha ponižnost in tiha predanost v usodo — vse to nam je zanemilo najgloblja naša čustva in slovenskega duha, da v veliko niti sanjali nismo.

Praznik Slovenskega dneva na Kočevskem, po svojem pomenu in obsežnosti velik in veličasten, je bil v razmerah in okoliščinah še vse večji, vse globlji, vse obsežnejši — bil je pravo slavje naše prebujene samozvesti, naše moči. Ta praznik misli, besede in dejavnosti, ko so se vsi deli Slovenije zgrnili po njenih najboljših sinovih in hčerah v ta slovenski košček naše skupne bitnosti, je prekrilil vse mrakote trpke minulosti in žar tega dneva je nadsijal vsa naša pričakovanja in v naše želje zakoreninil trdno vero v lepše dni naše prihodnosti na Kočevskem. Kakor tistokrat, ko smo pred dvajsetimi leti slovensko državnost vključili v neprebojne meje mile Jugoslavije, se danes s poživljeno vero ob dvajsetletnici trdno oklepamo slovenstva in po njem našega kralja in domovine!

Tiste tvorno praznične ure, ki so zamejile grobno vekovno preteklost in vzkresale pogum in življenje, dvignile potrtega duha, okrepile voljo in vtelesile v nas zavest in prepričanje, da več nismo sami, in da je z nami vsa Slovenija, vsa Jugoslavija. Vsa manifestacija naše bitnosti je ob dvajsetletnici jugoslovanske skupnosti v slovenski komponenti jugoslovanske misli.

Odločna državniška beseda našega narodnega voditelja g. dr. Korošca, pokrovitelja Slovenskega dneva v Kočevju, je nam luč in kažipot, jamstvo in zastava, da nismo ne slabi ne majhni. Poslej bo vse močnejša naša samozavest, vse pogumnejše naše delo za prosvetno, gospodarsko in politično osamosvojitve kočevskih Slovencev. Ob tem našem delu se bodo razbili vsi nevarni valovi, ki se ob sedanjih viharjih pljuskanjih zaganjajo čez naše narodne in državne meje. Iz tulenja viharjev, ko se krešejo ideološke ostrine druga ob drugi, vzžarjajo bliski temne nakane,

Naše meje so mirne, so trdne in so poslej neprebojne tudi za vse tiste, ki čez nje vtihotapljuje svojega osvajaškega duha. Varuje te meje domovinska ljubezen Slovencev do države in naroda, Slovenski dan v Kočevju izvršča razkropljene brambovce v naskok na odpadniške janičarske trdnjave, ki jim ni in ne more biti prostora na teh naših tleh. Zakaj izza nas je v polni meri vsa sila narodnega duha in vsa državna moč!

Sproščena je naša govorica, neugnan je naš tvorni duh in visoka pesem naših src je s Slovenskim dnevom v Kočevju pridobila novih moči za svoj razmah in polet, da odmeva po kočevskih gričih v tokave in ravni. Slovenstvo zasega in osvaja vse svoje, razorožuje drugorodce in raz-

blinjuje njihovo sovražnost. V vse okužene in neprezračene kotičke na Kočevskem, kjer se je v plesni sovražnih nam vekov kotila zajedavščina brezobzirnega tujstva, bo poslej žar domoljubne slovenskosti dokončno vzbudil novo dobo v nerazdružnem sklopu vse Slovenije in Jugoslavije.

Dokler imamo slovenstvo, verujmo v slovenstvo, da bomo otroci matere Slovenije v očetnjavi Jugoslavije!

Veliko delo je opravil Slovenski dan v Kočevju, Bog pa naj da rasti svoj blagoslov!

*

Kočevsko nemštvo ni zatajilo samega sebe ob Slovenskem dnevnu. Niti najosnovnejšega znaka gostoljubnosti in lojalnosti ni pokazalo ob prihodu svetovno upoštevanega državnika in ministra jugoslovanske države ter tisočev in tisočev državljanov te države. In prav je tako; nemštvo se je pokazalo tako, kakršno v resnici je. Na tisoče prič bo izpovedalo vsej Jugoslaviji, s kakšno mržnjo drugorodcev se mora boriti slovenski živelj za svoje pravice na teh svojih tleh. In da je mržnja slabo zdivo za skupni dom — to resnico je ugotovil tudi minister g. dr. Korošec.

Do neke mere skušamo razumeti tudi zadržanje „poniglavega našega napredništva“, kakor imenuje to zvrst posili-Slovencev gosp. Josip Vidmar v svoji knjigi „Kulturni problem slovenstva“. S svojo odsotnostjo je tista peščica na svojo podobo verno učinkovala, mi jih pogrešali nismo. Čast in priznanje pa vsem tistim, ki po svojih nazorih ne spadajo v katoliški krog, pa jim srce, duša in volja slovenska velja, da so v slovenstvu z nami!

*

Najlepše so okrasile svoj „Marijin dom“ č.č. ss. usmiljenke z zastavami in zelenjem. Tudi hiša g. dr. Sajovica je imela veliko državno zastavo, okna stanovanja g. Peterlina pa so bila v cvetju, vencih in zastavicah. Zastave so imeli tudi zavod za slepe ter naslednje gostilne: Beljan, Ferd. Tschinkel, hotel „Trst“ in gostilna Kajfež. Da banovinska hranilnica ni izobesila državne zastave, je poglavje zase, na katero se bomo ob priliki povrnil. Saj je bil napis „Krajinische Sparkasse“ na pročelju banovinske hranilnice tisočim mimoidočim zavednih Slovencev kakor pest na oko. Menda ima kr. banska uprava še kaj vpliva na ta zavod.

A kaj naj rečemo glede kočevske državne realne gimnazije? Le-ta je ob skromni prireditvi neke organizacije, ki nima idejnih korenin v slovenskem narodu niti zaslombe v ljudstvu, izobesila zastavo, za prihod aktivnega ministra in za tisoče kočevskih Slovencev in slovenskega ljudstva in njegovih odličnikov pa ta gimnazija, ki tako potrebuje podpore vseh slovenskih odličnih krogov, pa se niti zmenila ni, niti da bi bila kakorkoli sodelovala vsaj po enem zastopniku profesorskega zbora. Medtem ko je g. minister tako ljubeznivo sprejemal vse deputacije, z gimnazije ni bilo nikogar, kakor da gimnazija nima prav nobenega interesa za svoj razvoj in obstanek. Zdaj vemo, da s podporo kočevske gimnazije slovenski živelj na Kočevskem ne more računati, če se kaj ne spremeni.

Potek prireditve.

Vsa živahna delavnost Slovencev v Kočevju se je osredotočila v zadnjih dneh na zborovališče. Marsikomu je skrb za uspeh Slovenskega dneva odzela celo nočni počitek.

Ni naš namen, da bi imenoma in na drobno naštevati, kaj vse je storila nesebična ljubezen do slovenske stvari za to veliko prireditev. V to so poklicani drugi, in zaradi pomanjkanja prostora bomo v prihodnji številki priobčili tozadevno zahvalo vsem številnim gospod, gospodičnam in gospodom, ki so vsi v svojem področju z izredno požrtvovalnostjo storili v največji meri svojo domoljubno dolžnost.

Ugotoviti pa moramo že danes, da je duša vsemu delu bil neumorni naš voditelj g. svetnik Karel Škulj. Kdor se brez predsodkov zare v delavnico njegovega vedno snujočega duha in opaža njegove vsestranske zveze in dnevne obiske faranov, prijateljev, znancev in prosilcev v najrazličnejših javnih in zasebnih zadevah in zadevicah, ta šele more prav doumeti, kakšno ogromno delo že desetletja opravlja na tako vročem terišču, kakršno je Kočevsko, ta mož, ki ves gori za svoje ljudstvo. Celo nasprotniki — in kdo jih nima! — morajo priznati, da brez Škulja bi marsikaj na Kočevskem ostalo še v starem kolovozu, kjer so se pogrezala slabotna kolesa s težavami preobremenjenega slovenskega voza v tujsko brozgo. S svojo vedrino in optimizmom je g. svetnik Škulj kos mnogoterim oviram, v čemer je najlepši dokaz vprav ta tako lepo uspela velika prireditev. Očud tudi toliko zelene zavisti!

Vsem njegovim ožjim pa tudi širšim sodelavcem naj bo v priznanje zavest, da so z združenimi močmi odločilno pripomogli k ogromnemu uspehu Slovenskega dneva v Kočevju, ki je sad dolgoletnega podrobnega prosvetnega dela g. svetnika Škulja in pod njegovim vodstvom toliko zavednih Slovencev na tem ljubem koščku naše Slovenije!

*

V soboto večer pred taborom so kresovi naznanili veliki prihodnji dan. V nedeljo so že zgodaj oživele kočevske ulice, zlasti ko so začela prihajati z zastavami in zelenjem okrašena vozila iz vseh krajev Kočevskega v mesto. In še onkraj Kočevskega, kakor n. pr. Ribnica, Črnomelj, Metlika, Novo mesto, Sodražica, Loški potok, Sv. Gregor, Velike Lašče, Dobropolje, Struge, Rob, Vel. Poljane, Bloke, Cerknica, Stari trg pri Ložu in še drugi. Nekateri kraji so okrasili kar po več vozil in se pripeljali v Kočevje. Pa vsi tisti, ki so se pripeljali z vlaki z zvrhanimi koši slovenske židane volje! Pesem, ukanje in harmonika so se skušali s koračnicami rakovniške godbe, ki je z budnico navrnila vse množice pred železniško postajo.

Pred prihodom vlaka se je na peronu železniške postaje postrojila častna četa fantovskih odsekov in vrsta članic in dekliških krožkov z rakovniško godbo, mlade in mladenke, medtem ko se je pred postajo zbirala in urejevala množica za spreved.

Ko je ob 8 pridrdral dolg vlak, prenapolnjen z dragimi rojaki iz osrčja Slovenije, je zaigrala godba ob taktu naše vzhičenosti in zagrmeli so živjoklici in navdušeni pozdravi. Iz vagonov so se vsule množice in pregrnile ves peronski prostor. V imenu pripravljalnega odbora je pozdravil goste v vznešenih besedah šolski nadzornik g. Alojzij Peterlin, godba je zaigrala in žarečih obrazov od navdušenja in veselja so se gosti porazdelili v spreved.

Bil je to spreved, kakršnega Kočevje še ni videlo! Na čelu spreveda je jezdilo 5 konjeničnikov z državnimi zastavami. Za njimi je šlo 68 prekrasnih narodnih noš, nato so sledili fantje v krojih — 110 jih je bilo — prvi na

čelu gg. Hvale in Kermavner ter 52 mladcev v krojih. Za njimi so šli odličniki, krajevni voditelji in veljaki, med njimi ljubljanski župan g. dr. Adlešič s peterimi občinskimi svetniki, med temi vseuč. prof., č. konzul Poljske, g. dr. Fr. Stele, župan mesta Kranja g. Česen v spremstvu treh občinskih svetnikov, vseuč. prof. mgr. dr. Fr. Lukman, banski svetnik, pisatelj g. Narte Velikonja, ribniški dekan Skubic. Tudi drugih slovenskih imenitnikov uma in peresa je bilo lepo število zastopanih. Veliko je bilo županov, kakor g. Prijatelj iz Sodražice, g. Onič iz Ribnice, g. Ambrožič iz Dol. vasi, cestni načelnik in župan g. Strnad iz Dobropolj in — kdo jim vé vsem imena. Pa koliko zastopnikov raznih organizacij, saj smo našli kar 14 zastav. Pa so prišle dekleta v svojih prelepih krojih pod vodstvom gđne. Pogačnikove in gđne. Pregljeve, 106 jih je bilo, mladenk pa 38. Strumno je korakala močna četa gasilcev pod vodstvom g. Japlja. Za njimi dolga vrsta kmetijskih mož in žena, fantov in deklet, pa rudarjev in njihovih družin. In vse, vse je objemalo silno navdušenje. V močni zasedbi je igrala rakovniška godba pod vodstvom g. ravnatelja dr. Blatnika. Ljudje so peli, vriskali, vzklikali in vpili svoje veselje, da so ta dan učakali. In med vsem tem ljudstvom je nepopisno navdušen in vriskajoče duše, z radostnimi solzami v očeh, v vsem tem silnem zmagovalstvu, korakal g. Škulj, ki si je z ljubeznijo in delom osvojil srca vsega kočevskega slovenskega ljudstva.

Naj ne bo zamere. Za kočevske Slovence je bila udeležba častna dolžnost. Trdo nam gre za prostor v listu, kjer želimo veliko povedati. Zato ne navajamo imen domačinov.

Pogled na „Marijin dom“ je očaral vse udeležence spreveda. Vsa okna so bila po lepi slovenski navadi ozaljšana z narodnimi zastavicami in s cvetjem. Z vsakega okna so mahljali robci in dež cvetja se je sipal na spreved.

V mestu samem se je špalir zgostil. Kakor vihar je bučalo vzklikanje in pozdravljanje. Vse je vrvelo od veselja in navdušenja. V naši disciplini je slovenska premoč!

In spet in spet se je sipalo cvetje na naše fante in dekleta, dokler se ni spreved zgrnil na prostorno zborovališče izredno lepo okrašeno z državnimi in narodnimi zastavami na mogočnih mlajih.

Tu, pred mestno ljudsko šolo, na okusno prirejenem oltarju na častni tribuni, je mgr. dr. Lukman opravil sv. mašo, pri kateri sta stregla dva fanta v krojih, ljudstvo pa je pelo nabožne pesmi. Po maši je mgr. dr. Lukman imel globokopomenben verski govor, v katerem je razvijal misel, da bo samo dejavno krščanstvo rešilo družine, ne pa rasizem ali komunizem, to pa le, če bomo več molili, pa manj kritizirali.

Po cerkvenem opravi se je izvršila blagoslovitev novega prekrasnega prapora v narodnih barvah Prosvetnega društva v Kočevju. Botra novi zastavi je bila gospa Peterlinova iz Kočevja, botroval pa je ribniški župan g. Onič. Ko je sprejel blagoslovljeni novi prapor zastavonoša g. Hren, je zabučalo navdušeno vzklikanje simbolu slovenstva in jugoslovanstva v Kočevju.

Preden je pripela svoj dragoceni trak v državnih barvah na prapor, je kumica nagovorila taborjane takole: „Vesela sem, da morem pripeti spominski trak na vaš novi prapor. Svetlo vezene črke na njem naj vas spominjajo današnjega velikega praznika. Naš prapor nima bogatih vezenin, vanj pa so vtkana vaša trdna vera v Boga, pošteno delo vaših delavnih rok, srčni utripi vašega ljubečega srca, neomajna zvestoba slovenskemu narodu in vaša brezmejna požrtvovalnost. Zato pa, bratje in sestre, spoštujte ta svoj prapor in naj vam bo dragocena svetinja, glasen opomin, da ostanete vedno zvesti Bogu in narodu!“

Za dekliški krožek je na zastavo pripela bel trak gđna. Pregljeva s posvetilom: „Prapor, bodi v svojem delu plodovit; prapor, bodi v svojih bojih zmagovit; prapor, bodi v svojih idejah, križ in slovenski narod, vekovit!“ — Za fantovski odsek je g. Kužnik dal na zastavo moder trak s temile besedami: „Prapor, bodi v ponos slovenskim fantom!“ G. Kotnik pa je za Slovensko Stražo pripel na zastavo rdeč trak s krepkim posvetilom: „Prapor, služi v lepih in težkih dneh rasti in dvigu slovenskega naroda!“

„Svoj dan slavite...“

Med obredom blagoslovitve novega prapora, ki se mu je poklonilo kar štirinajst društvenih zastav, se je množica razgibala ob bliskoviti novici: „Že prihaja... že prihaja...“ Iz avtomobila je živahno izstopil ves židane volje pokrovitelj tabora, notranji minister, prejšnji ministrski predsednik, g. dr. A. Korošec, v spremstvu tokrat še posebno vedrega in veslega g. duh. svetnika Škulja in okrajnega načelnika g. Brezigarja, ki sta se mu odpejala naproti na mestno mejo. Že v Dolnji vasi so zavedni domačini postavili lep slavolok z napisom: „Naj živi častni občan in voditelj slovenskega naroda dr. Korošec!“ — Tu, na slavnostnem prostoru, je ob njegovem prihodu v veselem vzhvičenju bučno završalo in klicil: Živijo dr. Korošec! Živijo naš voditelj! kar niso mogli ponehati.

Medtem se je končala blagoslovitev prapora in na govorniški oder je stopil predsednik kočevskega pripravljalnega odbora, podpredsednik Slovenske Straže za Kočevsko, g. Peterlin in nagovoril zborovalce. (Govor prinesemo prihodnjič.)

Po pozdravnih besedah je gospod Peterlin prečital burno odobravane vdanostne brzojavke Nj. Vel. kralju, knezu-namestniku, min. predsedniku dr. Stojadinoviču in banu g. dr. Natlačenju.

Vsi smo z vami...

Nato je stopil na govorniški oder minister dr. Korošec burno pozdravljen, in šele po večminutnem vzklikanju množic, ki so dokazale njegovo izredno priljubljenost med slovenskim ljudstvom, je mogel spregovoriti naslednje tehtne in pomembne besede ob največji pozornosti zborovalcev:

Dragi narod! Dvojno slovesnost obhajate danes Slovenci iz Kočevja in kočevskega okraja: prvo blagoslovitev in razvitje prapora prosvetnega društva, drugo 20 letnico obstoja naše kraljevine Jugoslavije. (Živela Jugoslavija.)

Samo narod, ki je prosvetljen in moralen, je jak narod. Ne število, nego prosvetljenost in moralnost dajeta narodu moč osvajanja in odpora. Mi Slovenci, hočemo biti odporni, močni, nezlomljivi. Zato pa moramo biti prosvetljeni in moralni. Samo hiše, ki so polne knjig in časopisja in ki so polne dece, so v življenski borbi odporne in zmagovite. Nam Slovincem je treba prosvete. Jaz vam Slovincem iz Kočevja in kočevskega okraja samo čestitam, da razumete znamenje časa in da visoko cenite prosveto. Čestitam vam k novemu praporu in celi prosvetni slovesnosti! (Dolgotrajno odobranje.)

Drugo, kar slavite danes Slovenci iz Kočevja in kočevskega okraja je 20 letnica obstanka naše kraljevine Jugoslavije. (Živela Jugoslavija!) Tabor za taborom, eden sijajnejši in veličastnejši od drugega, razglašajo vsemu narodu, doma in zunaj, naša nacionalna in patriotska čustva, dokazujejo zvestobo in vdanost vernih katoliških Slovencev do kralja in Jugoslavije (viharno in dolgo vzklikanje kralju in kraljevskemu domu), ter kakor šiba padajo po onih, ki jih poznamo kot denuncianta in klevetnike. (Tabor pritrjuje.)

Od Nemcev, ki so se priselili semkaj na našo zemljo, da najdejo pri nas kruha in strehe, s pravico pričakujemo, da bodo ostali v dobrem prijateljstvu s tukaj samoraslim slovenskim narodom, da bodo z njim vedno ne samo lojalni, ampak tudi zvesti in vdani jugoslovanski državljanji. Jugoslavija je naša dobra majka, zato moramo tudi mi, Slovenci in Nemci, biti njeni dobri otroci. (Tako je.)

A da odklonimo vsako eventualno hudobno natolcevanje lahko izjavimo, da mi ne mrzimo nikogar na svetu, ne mrzimo zlasti nobenega naroda, to je daleč od nas, ker vemo, da je mržnja v političnem življenju slab zidarski material, ki samo razkraja in podira, ruši in uničuje. Ljubezen do ljudi in naroda je, ki zida. (Dolgo pritrjevalno vzklikanje.)

Mi stavimo velike upe v bodočnost. Prihodnji poslanci se bodo morali tudi brigati za svoj volivni okraj, brigati za kočevske Slovence, seveda pa se brigati in biti pravični tudi za tukajšnje Nemce. Ni važno danes, kdaj bodo volitve, ampak je važno, da bodo pri bodočih volitvah izvoljeni možje, ki bodo na svojem mestu in obdržali neprestano zveze s svojimi volivci.

Sedaj pa še par besedi o dnevni politiki.

O zunanji politiki govoriti — nisem jaz poklican. Ali vsakdo mora priznati, da se smemo smatrati srečnim, ker nismo zapleteni v nobeno sedaj aktualnih težkih zunanje političnih vprašanj, da se priznava naša zunanja politika od vseh strani jasno za miroljubno, posebno odkar smo dokazali svoje prijateljsko razmerje napram Bolgariji in Madžarski, in da bi ne mogli imeti boljšega mednarodnega položaja, kakor ga imamo pri nas. Z vsemi prijatelji, z nikomur neprijatelji. Ne samo nesposobno, ampak zločinsko delo bi bilo, ako bi kdo tako zunanjo politiko napadal ali celo obsojal. (Ves tabor navdušeno ploska in vzklika.)

V notranji politiki smo prispeli v mesec september. V septembru, in to 6. septembra, slavimo rojstni dan našega mladega kralja Petra II. (Ponovno več minut trajajoče vzklikanje kralju, kraljevskemu domu, knezu namestniku Pavlu in Jugoslaviji.) Mi vsi vemo, da se bo ta dan povsod v Jugoslaviji slavil od srca in kolikor mogoče svečano. Vsak od nas hoče ta dan pokazati svojo vdanost do mladega kralja in vsega kraljevskega doma. Sicer se mi zdi, da mesec september notranje politično ne bo interesanten. Samo po sebi umevno je, čisto nepredvidene stvari se lahko vedno dogodijo, toda ne vidimo nobenih elementov, po katerih bi lahko normalno sklepali, da se bo kaj posebnega in pomenljivega pripetilo. Verjetno je, da se bo tudi ta mesec odkrhal kak del ljudi od obstoječih nasprotnih strank ter se priključil k naši Jugosl. Rad. Zjednici. Toda to je že vsakdanje, to ni interesantno. Politično pa bo mesec september potekel predvideno popolnoma normalno. Ob nedeljah in praznikih se bodo vršila zborovanja, po vsej državi za JRZ, po Hrvatskem za bivšo HSS. Druge stranke, da vzamem izraz iz zvezdoslovja, pa itak le tu in tam zasvetlikajo. (Veselo razpoloženje po vsem taboru.)

Mesec oktober bo gotovo interesantnejši. To pa zaradi tega, ker se mora narodna skupščina po ustavi na dan 20. oktobra sklicati na redno zasedanje. Toda o tem imamo še čas, da se pomenimo.

Slovenci iz Kočevja in kočevskega glavarstva! Vi slavite danes svoj dan prosvete in dan svoje vdanosti napram državi in kraljevskemu domu. Zopetno navdušeno vzklikanje kralju in Jugoslaviji.) Prihiteli smo k vam, da z vami slavimo ta dva pomenljiva dogodka, in prepričan sem, da vsa nacionalna Jugoslavija z vami preživlja današnji dan. Z menoj vred je prihitelo danes mnogo mladega slovenskega sveta iz vseh delov naše domovine. Prihiteli smo vsi, da se z vami vred nasrkamo iskrenega in mladeniškega navdušenja za Slovenijo in Jugoslavijo. (Živela Slovenija, živela Jugoslavija!)

Slovenci iz Kočevja in kočevskega okraja! Niste sami, mi vsi smo z vami! Bog živi! (Bog živi! odzdravljajo tisoči.)

Po govoru gospoda voditelja je planilo nepopisno navdušenje iz vzhvičenega morja zborovalcev in menda še na nobenem pokrajinskem taboru ni odmel njegov krepki državniški govor s tako prisrčnostjo v dušah zborovalcev kakor v Kočevju, kar je v izredno čast in ponos vsem kočevskim Slovincem. Klicem kralju, knezu namestniku, Jugoslaviji, dr. Korošcu, dr. Kreku, g. banu, slovenskemu narodu in ljudstvu, fantovskim odsekom in dekliškim krožkom ni bilo ne konca ne kraja, dokler ni nastopila gđna. Majda Peterlinova, ki je z izredno lepo zanosno vezano besedo prednašala pozdrav novi zastavi in vsem zborovalcem s prekrasno Krekovo pesnitvijo, ki globoko izraža vročo ljubezen do slovenstva.

Ko se je poleglo burno odobranje zborovalcev, je spregovoril, viharno pozdravljen, ljubljanski župan g. dr. Juro Adlešič, ki je izrazil svoje veselje in radost Ljubljane, da je tudi Kočevsko naša Slovenija in da je in ostane jugoslovansko. Njegovemu klicu Živeli kočevski Slovenci! so se zborovalci odzvali s klicem Živela Jugoslavija! Živela Ljubljana, glavno mesto Slovenije in tretja prestolnica Jugoslavije!

Za g. dr. Adlešičem je v imenu kočevskega slovenskega ljudstva spregovoril zavedni kmet g. Jakob Kotnik iz Mozlja. Zaradi pomanjkanja prostora bomo priobčili njegov govor v prihodnji številki.

(Nadaljnji potek Slovenskega dneva prinesemo prihodnjič.)

Poročajo

Kočevska Reka. V Rakitnici, župnija Dolenja vas, se je na žagi ponesrečil in umrl v župniji Kočevska Reka stanujoči Rudolf Mihelič. Uboga vdova in brat rajkega sta prosila g. župnika Krakerja iz Kočevske Reke, naj bi dal zvoniti pokojniku, saj rada plačata pristojbino za to. G. župnik Kraker pa se ni dal preprostiti, ker je šlo za Slovence. — Pribijemo tudi to dejstvo, da naša javnost spozna, s kako zagrizenostjo nastopajo nemški prenapetosti proti slovenskemu življu. O trpke so strani zgodovine slovenskega ljudstva na Kočevskem!

Mozelj. Ves teden smo se mozeljski Slovenci iz vseh vasi pripravljali na veliki Slovenski dan v Kočevju. Na okrašenih, z venci in zelenjem ovitih vozovih, da, še konjiso bili ozaljšani, smo se v zgodnjih jutranjih urah veselo pevajoč in radostnih src v velikem številu odpeljali na železniško postajo v Kočevje, da tam sprejmemo naše rodne brate in sestre, ki so se v ogromnem številu odzvali našim vabilom, da skupno praznujemo veseli spomin na dvajsetletnico naše nad vse ljubljene nam skupne domovine Jugoslavije. Kakšna čustva so nas navdajala, ko so se iz dolge vrste železniških vozov in avtomobilov vsipale vesele množice z društvenimi zastavami, v krogih in narodnih nošah. Od vseh strani Slovenije so prihitali k nam s svojimi voditelji. Krasen sprevod se je razvil od postaje pa skozi vse mesto, kakršnega še ni videlo Kočevje. Da, tu so se zares uveljavile besede našega g. notranjega ministra dr. Korošca, ki jih je spregovoril ob koncu svojega govora na tej slavnosti, ko je rekel: Kočevski Slovenci, zavedajte se — da niste več sami — da smo vsi za vami! Te besede so pravi balzam za nas! Ta dan ostane v radostnem spominu! Veselih src smo se vračali na svoje domove, ki so bili ta dan skoraj brez varuhov.

Dobrepolje. Z velikim veseljem in še večjim zanimanjem smo prejeli prve številke „Kočevskega Slovence“, ki je v resnici glasnik boljših časov za našega slovenskega človeka na Kočevskem, izkušen vodnik v vseh zadevah, zlasti kar se tiče narodnega prebujanja, domovinske zavesti in državljanskega ponosa, našim ljudem v borbi proti poturicam, narodnim odpadnikom in koristolovskim renegatom, ki se tako šopirijo na Kočevskem.

Ne spadamo sicer več v ono ozemlje, ki ga hoče pred vsem zajeti vaš cenjeni list, vendar smo pa tudi pri nas stalno na straži, da bi se ne pričelo k nam vtihotapljati razno „uvoženo blago“. Smo v istem okraju in moramo temu problemu posvečati prav vsi največjo pozornost. Da niso to samo besede, ste se lahko prepričali 4. t. m. na Slovenskem dnevu v Kočevju, kako močna in številna skupina nas je bila samo iz Dobrepolske doline z našim zaslužnim ljudskim županom g. Strnadom na čelu in zastavo katoliškega prosvetnega društva. (Živeli! Bog vam povrni vsem in vsakemu! Op. ur.) Vsi smo se prav od srca razveselili tega veličastnega dne, ko smo Slovenci iz vse Slovenije s svojim voditeljem dr. Korošcem dvignili svoj glas do neba in zaklicali: „Roke proč od našega življa in slovenske zemlje!“ Na svoji zemlji je Slovenec sam svoj gospodar! — Naj vam omenim dogodek, ki se mi je pripetil na povratku iz Kočevja. Med vožnjo stopi na neki postaji potnik v naš oddelek ter radovedno ogleduje znak Slovenskega dneva, ki sem ga imel pripetega na suknjiču. Končno se okorajši in me vpraša: „Ali je hudo tekla kri? Zvedel sem namreč, da je bila v Kočevju pravecata bitka med Slovenci in Nemci ter da je mnogo ranjenih.“ Gospod urednik, kaj pravite, odkod take vznemirjajoče vesti in kdo se poslužuje takih podlih klevet, hoteč oskruniti Slovenski dan! Mi, ki se zbiramo pod prapori naših slovenskih društev, ne rabimo takih metod kot nekateri na Prihovem...! Kdorkoli je razširjal take vesti, je imel pri tem prozoren namen, pokazati inozemstvu, s kakšnim nasiljem se pri nas zatirajo narodne manjšine. Mi smo v obrambi, ne da bi delali s silo. Ko bi našim ubogim kočevskim Slovencem naklonila banovina in država vsaj četrtino tega, kar prejema narodna manjšina na Kočevskem iz zamejstva, pa ne bi bilo več omahljivcev v naših vrstah in tudi zavedni Slovenci bi se opogumili. Narodni ponos bi v nezavisnosti od Nemcev kljuboval vsem drugorodnim agitatorjem. S prosvetnimi društvi, knjiž-

nicami in prosvetnimi domovi bi poživili narodni ponos in državljansko zavest, in konec bi bilo raznarodovanja. Zakaj naj bi bili kočevski Slovenci vedno le v obrambi. Z večjo borbenostjo bi se dala spremeniti podoba Kočevskega v našo korist. Slovenci na Kočevskem, vztrajajte, bodite samozavestni, ne omahujte, saj ste 4. t. m. videli, da stoji vsa Slovenija z našim voditeljem za vami!

Draga pri Čabru. V nedeljo 21. avgusta se je v Čabru ponesrečil g. inž. Turk Zdravko iz Novega kota in šef šumske uprave v Čabru. Na ovinku pred Križovo trgovino v Čabru je trčil, vozeč se na motornem kolesu, z nekim kolesarjem, kar je vrglo oba raz vozili. Poškodbe na srečo niso hude. — Prejšnji mesec je izdajala gozdna uprava v Čabru brezplačne nakaz-

Duhovno berilo

Največja ljubezen prinaša največjo bol, tako stoji zapisano na nekem pokopališču, tako stoji zapisano tudi v današnjem evangeliju. Gledamo ljubečo mater, kako stopa s težkim korakom za pogrebci, ki nesejo njeno ljubezen, njeno nado, na njivo božjo. Sam Bog ve in samo ona sluti, kaj je izgubila, ko ji je bela žena iztrgala tako rekoč srce iz izmučenega telesa. Od tod njen težki korak, njene od solz izprane oči, njen bridki jok. — Vse to vidi in čuti Jezus, ki se bliža vratom mesta Najma, skozi katera ravno nesejo pogrebci mrtvega mladeniča, edinega sina matere vdove. V srce se mu zasmili ta nesrečna mati. „Ne jokaj,“ ji pravi. Dve kratki besedici in vendar koliko pomenijo! Govori jih on, ki ima oblast nad življenjem in smrtjo. Nato pristopi k nosilnici, nosci pa obstanejo. Dotakne se nosil in pravi: „Mladenič, rečem ti: Vstani!“ In glej čudo: Mrtvi mladenič vstane in začne govoriti. In Jezus ga da njegovi materi. Srečna, presrečna mati! Največja ljubezen to pot ne prinaša le največjo bol, prinaša obenem največje veselje!

Tako srečnih mater ni veliko. Samo Gospod življenja in smrti jih more napraviti. O, Gospod, napravi tako srečne naše duhovne matere! Taka duhovna mati je naša sveta Cerkev. Kako srčno ljubi ona svoje otroke! Ali kako velika je njena bol, ko gleda, koliko njenih ljubljencev je v strašnem obujumu grozne smrti. Nekatere je ubila nevera, druge pregrehe te in one, tretje mori verska mlačnost in brezbriznost. In ta mati zna vendar tako ljubiti, kakor nobena druga. Zato je tudi ta njena ljubezen tista, ki obenem prinaša največjo bol, ki jo ravno v današnjih prilikah tako pogosto izraža njen prvi sin, sveti oče! Prosimo Gospoda, da stopi k tej naši globoko užaljeni materi in svoji sveti nevesti in ji reče: „Ne jokaj“, ter ji da nazaj mrtve otroke!

Taka duhovna mati je tudi naša mila Slovenija. Veliko preveč svojih otrok je že izgubila tekom stoletij, strašno so se že skrčile njene meje. Ob Slovenskem dnevu v Kočevju smo ji obljubili zvestobo. Obljuba naša je sveta. Niti nad enim samim mrtvim otrokom ne sme več jokati naša dobra mati. 4. septembra smo stopili k njej in rekli: „Ne jokaj!“ Zdaj je naša sveta dolžnost, da vse storimo, da bo ta mati lahko rekla s prerokom: „Kdo mi je dal vse te otroke, meni, ki sem bila še pred kratkim nerodovitna in zapuščena.“ (Izaija 49. 21.)

nice za letni obrok lesa za stavbe in kurivo. Nekateri koristniki so prejeli lepo količino lesa za popravila in kurjavo, več koristnikov pa ni prejelo nikakršnega lesa in zato je razumljivo razburjenje in nejevolja prizadetih zaradi takega postopanja gozdne uprave. — Kakor izvem iz zanesljivega vira, je odobrila kr. banska uprava za Novi in Stari kot zneske po 10.000 din kot svoj prispevek za popravilo občinske ceste iz Drage na Prezid. Z delom se bo pričelo v krntkem. — Neznani zlikovci so odnesli Veselu F. v Podpreski večjo količino suhega svinjskega mesa. Škoda je precejšnja.

Gotenica. Pri nas in v Gerozem je bilo v zadnjem času pokradenih več parov konj. Upamo, da bodo zlikovci kmalu v rokah pravice. — Pri nas je zlasti na žagi precej Slo-

vencev. Koliko zavednosti je med njimi, lahko presodite po številu naročnikov „Koč. Slovence“ (po tem merilu pa ne moremo meriti zavednosti. Op. ur.). Nekateri list strankarsko presoja, na splošno pa so ga vsi Slovenci veselili. (Jim ne zamerimo, da so le narodno zavedni, dušne potrebe pa jih bodo dozorele tudi za versko življenje. Glede „Koč. Slovence“ pa tole: List je nepolitičen, narodno-obramben s slovensko-katoliško smerjo in v jugoslovanskem duhu urejevan. Vsako strankarstvo, namenu lista nasprotno, odklanjamo. Op. ur.)

Pišejo

O Slovenskem dnevu v Kočevju so pisali menda vsi slovenstvu količkaj naklonjeni jugoslovanski pa tudi zamejski časopisi v zvezi z izredno pomembnim govorom g. ministra dr. Korošca. Zelo obširno in točno poročilo sta prinesla belgrajska lista „Politika“ in „Samouprava“, slednja tudi veliko sliko celotnega tabora. Pa tudi zagrebški listi, n. pr. „Jutarnji list“, „Novosti“ i. dr. so poročali. „Slovenec“ je posvetil Slovenskemu dnevu v Kočevju te dni že drugi uvodnik in izčrpno poročilo. Enako izčrpno je pisal tudi „Slovenski dom“. Daljši članek je prinesel tudi „Domoljub“. Laskavo je o kočevskem taboru pisal „Trgovski list“. V slovensčini pisani listi, ki so z idejami vraščeni na Marsu, so šli mimo — molče. — Slovensko Kočevsko je s sijajnim uspehom svoje velike prireditve povsem zadovoljno in stopa poslej pogumno v najširšo javnost in samozavestno na plan!

Besedo nemškimi sudetskimi katoličanom naslavljajo „Lidové Listy“, navajajoč, kako je „poskrbljeno“ v rajhu za versko življenje katoličanov. Naj vendar nemški katoličani v ČSR pokažejo in odločno izrazijo svoje versko prepričanje, ki ni v skladu s henleinovstvom, in je Boga treba bolj poslušati kakor ljudi!

Za slovenski narodni svet se po pravici zavzema „Trgovski list“. Le žal, da ta klic ne doseže ušes tistih, ki so se hoté izločili iz slovenskega narodnega življenja. Z izkoreninjenici ni možna nobena narodna skupnost.

Nočemo Orjune! Tako odklanja belgrajska „Samouprava“ vsako misel na kako obnovo Orjune in pravi, da tudi dr. Kramer ni bil daleč od te organizacije žalostnega spomina. Za Orjuno se puli le še neki listič „Svoj k svome“.

Sodna razprava se bo obnovila proti bivšim Orjuncem, ki so v Trbovljah leta 1924 na zverinski način ubili delavca Fakina. Tako poroča belgrajska „Samouprava“. Državno tožilstvo v Ljubljani je zbralo nove dokaze proti krivcem. Eden izmed teh je popihal v inozemstvo. Za njim je izdana tirailica. Zanimivo pri vsem tem je, da so bile listine o tej stvari ukradene. Državno tožilstvo je sestavilo obtožnico po listinah, ki so se dobile pri odvjetnikih. „Samouprava“ zahteva eksemplarično kazeno, da se da pravici in slovenskemu narodu zadoščenje.

Bridko toži mariborski „Večernik“, ker je sedanja doba razdelila v „privilegirance in izkoreninjenice“ vse tiste narodne borbe, ki so se pred dvajsetimi leti še skupno borili za skupno narodno stvar. — Res je, bili so časi — in temu ni še tako dolgo — ko so bili „privilegirani izkoreninjenici“ edino upoštevanja vredno pleme. Za te izkoreninjenice ne sme biti več prostora na odločilnih mestih!

K rojstnemu dnevu našega kralja, pod njegovo sliko, prinašajo praški „Lidové Listy“ lepe misli o našem vladarju, njegovi vladi in naglem vsestranskem napredku države v zadnjih letih, kar Čehe in Slovake kot krvne brate odkritosrčno raduje. Zlasti je upoštevanja vredno, da sta se sklenili še jugoslovansko-italijansko prijateljstvo in poljsko-romunska zveza, kar daje vsem trem državam v Mali antanti še trdnjšo notranjo moč. Tudi v notranji politiki in na gospodarskem področju je dr. Stojadinovičeva vlada dosegla lepe uspehe.

O nevarnosti vojne čsl. listi glede na rastočo napetost ne delajo nobene tajnosti več. Delna mobilizacija Francije z vednostjo Anglije in priprave Severne Amerike, da izstopi iz nevtralnosti, opravičujejo bojazen, da smo na zelo polzkem pragu med vojno in mirom.

Novice

Kraljev rojstni dan v Kočevju. Na večer pred rojstnim dnevom je Prosvetno društvo v Kočevju zbralo svoje članstvo, fantovski odsek in dekliški krožek ter člane Slovenske Straže v svojo dvorano na rudniku k proslavi. Na prostem pred dvorano so fantje zažgali velik kres. Iz združenih mladostnih grl je zadonela državna himna, nato pa še druge slovenske domoljubne pesmi. — V dvorani je podpredsednik Slovenske Straže, šolski nadzornik g. A. Peterlin, raztolmačil pomen praznika kraljevega rojstnega dne in njegovemu sklepnemu vzkliku: Bog živi našega vladarja kralja Petra II. so se društveniki odzvali z navdušenim klicanjem. V podobnem zmislu je zatem govoril tudi predsednik Prosvetnega društva, g. komisar H. Kužnik. Nato so pa vsi društveniki stoje zapeli državno himno in vzklikali kralju in vladarskemu domu Jugoslavije. Tako je vsem v najlepšem nastroju, v prijetni prijateljski družbi, ob pesmi in zvokih klavirja in harmonike minil ta večer v proslavo kraljevega rojstnega dne. — Drugi dan se je fantovski odsek z odposlanstvom v kroju in z novo zastavo na čelu udeležil v kočevski župni cerkvi sv. maše, ki jo je daroval g. dekan z asistenco, in v slovenskem jeziku opravil molitve za kralja. Cerkvenega opravila so se udeležili vsi predstojniki oblasti in državnih uradov, šole in mnogi meščani, zlasti gasilcev je bilo lepo število.

Tudi po vseh drugih mestih so bile letos izredno lepe proslave ob petnajsti obletnici kraljevega rojstva. V Belgradu računajo, da se je ondote proslave udeležilo 150.000 ljudi.

Dan velikih taborov je bila nedelja 4. septembra. Posebno pomembna sta bila tabora v Kočevju in v Kamniku. Kamniškega tabora se je udeležil tudi angleški lord Lansbury, ki se je zelo laskavo izrazil o Slovencih. V Kamniku se je odkrila tudi spominska plošča generalu Maistru. Ob tej priliki je imel g. ban dr. Natlačen pomemben govor o generalu Maistru kot slovenskem domoljubu in junaku. — V Dobrniču pa je škof g. dr. Rožman blagoslovil Baragov dom, govoril pa je minister g. dr. Krek.

Odselil se je iz Kočevja uslužbenec TPD Alojzij Cestnik v Trbovlje. Bil je načelnik mladcev, njegova gospa pa članica dekliškega odseka. Oba sta vzorno delovala v Prosvetnem društvu, zlasti za Slovenski dan v Kočevju sta žrtvovala ves svoj prosti čas. Zamisel in poglavito delo tribune za tabor je dal Cestnik. Tudi gledališki oder, pevski in tamburaški zbor bodo pogrešali njiju delavnost pri širjenju narodne zavesti na Kočevskem. Njiju odhod iz Kočevja vse naše članstvo težko občuti in želi obema mnogo božjega blagoslova in sreče v Trbovljah, ondodnemu našemu življu pa čestitamo na pridobitvi dveh agilnih novih členov. Bog ju živi!

Pobalinstva. Tik pred Slovenskim dnevom sta dva otročaja po noči premazala nemške napise na kočevskih trgovinah. Po pravici rečeno, danes vsaj taki napisi niso prav nič potrebni v Kočevju ne trgovcu ne kupcu, kvečjemu morda politiki, ki pa ni v skladu z osnovnimi zakoni naše države. Stražnik je pobalina vjel in se je izkazalo, odkod njihova „vzgoja“. Slovenska premoč ni v poškodovanju tuje lastnine; taka pobalinstva prepustimo slabičem in pobalinom. Vemo, da bo g. župan, ki je v tej časti po milosti Nemcev, kot predsednik prizadete organizacije, napravil red v svojih vrstah, že zaradi miru med zavezniki. Ker se iz tega pobalinstva razvija še drug neljub dogodek, o tem še nismo rekli zadnje besede. — Kakor obsojamo gornje sramotno dejanje, prav tako ne

moremo mimo nasilij in zlikovstva, ki ga vrše Nemci ali pod njihovim imenom in okriljem naši odpadniki marsikod po Kočevskem nad mirnim slovenskim prebivalstvom. Da jim pokažemo le eno najnovejšo zares smrdljivo cvetko z njihovega kulturnega vrta, naj za danes le na kratko omenimo, da so njihovi ljudje v Gotenici voz, okrašen in pripravljen za Slovenski dan v Kočevje, polili — z gnojnico. Vprašamo te in one, ali se naj na tak nekulturen način uveljavljajo kulturne vrednote in človečanske ideje?

Predavanje o obvezni telesni vzgoji se bo vršilo v nedeljo 18. t. m. ob 11 v hotelu „Trst“. Predaval bo referent banske uprave iz Ljubljane, g. prof. Stanek. Udeležba je obvezna za vse mladeniče od 14 do 20. leta starosti, dalje za tehnične voditelje telesne vzgoje in vaditelje telovadnih društev ter za rez. častnike in učitelje.

Od 19. do 25. t. m. je teden Rdečega križa. V tem času se morajo na vse pošiljatve poleg navadne poštne lepiti tudi znamke Rdečega križa za 50 par.

Naročnikom! Kdor še ni plačal naročnine, naj to stori takoj. Položnice zahtevajte z dopisnico od uprave „Koč. Slovenca“, ali pa kupite na pošti položnično goličico, napišite nanjo št. 17.785 in nakažite naročnino. Od rednega plačevanja naročnine zavisijo tudi redno dostavljanje! Naročnina je tako neznatna, da jo vsakdo zmore. Naš dopisnik iz Mozlja nam poroča, da je neka siromašna ženica šla nabirat gobe in z izkupičkom poravnala naročnino. Ali ni to ganljiv zgled velike požrtvovalnosti? To je zares dar svetopisemske uboge vdove! Uprava.

Popravek popravka popravkarjev. Fulgorem, fulgora, fulgoribimbambulusque vulnerant omnes, ultima necat. Aquila non capit muscas!!!

Razglednik

Mesec september je za evropski mir posebno nevaren. Zato je canterburyski nadškof zapovedal moliti za uspeh mirovniških akcij Chamberlaina, Halifaxa in Rucimana.

Motorni vlaki vozijo razen na progi Belgrad-Dubrovnik tudi na progi Belgrad-Zagreb. Vlaki so italijansko delo, vozijo od Belgrada do Zagreba le 4 in pol ure ter imajo le 2. razred.

Nova mednarodna železniška pogodba, ki stopi v veljavo 1. oktobra, ima baje tudi določbo, da smejo potniki 3. razreda, če je le-ta prenapolnjen, vstopiti v 2. razred brez doplačila. Majhni otroci nimajo pravice do sedeža. Večjo prtljago bo smel sprevednik oddati v prtljažni voz, ne da bi vprašal potnika za dovoljenje.

Abesinija je za Italijo še vedno trd oreh; vstasi se še vedno bore proti osvajačcem, kar povzroča velike finančne in gospodarske skrbi.

Dva in osemdeset letni Ibrahimi Šahi z 31 žetovskimi trgovci, 70 letni Ibrahimi Šahi z 31 žetovskimi trgovci, 70 letni Ibrahimi Šahi z 31 žetovskimi trgovci.

Odkod rdeče srajce. Leta 1830. se je v Italiji ustanovila revolucionarna organizacija „Mlada Italija“, ki jo je Avstrija v svojih pokrajinah prepovedala in člane te organizacije izgnala. S svojim voditeljem Garibaldijem so se naselili v republiki Uruguay. Ko je le-to napadla Argentinijska, so garibaldinci sklenili, pomagati Urugvajcem, hoteli so pa imeti svoj posebni vojaški kraj. Neka tovarna jim je prav poceni ponudila rdeče blago, ki je bilo namenjeno za argentinsko delavstvo in že plačano, ne pa še dobavljeno v sovražno državo. Tako je postala garibaldinska rdeča srajca znamenje revolucionarjev in komunistov. Po „Lidové Listy“.

Sv. pismo v obliki romana je izšlo v Angliji. Knjiga obsega 1274 strani in se je je prodalo v kratkem času več kakor 25.000 izvodov. S tem je sv. pismo prodrlo tudi v kroge, ki bi ga sicer mnogi ne bili brali niti vedeli za globoke misli božje besede. — Res, duh božji veje, kjer hoče za božje namene. Po „Lidové Listy“.

Angleški kralj Jurij VI. bo prihodnje leto napravil enak uradni obisk kakor Franciji tudi Severni Ameriki, da tako še bolj zbliža obe anglosaški velesili.

Pred novo krizo v svetovnem gospodarstvu zaradi prevelikega oboroževanja svari finančni in gospodarski odbor Društva narodov; v Ameriki in nekaterih evropskih državah se že čuti.

Gospodarske vesti

Delavska stavbna akcija. Na Auerpergovem posestvu v Šalka vasi je agrarna reforma dodelila skupini delavcev in rudarjev večje zemljišče za zidavo delavskih hiš. Le-ti se nameravajo združiti v stavbno zadrugo „Lastni dom“, da z združenimi močmi dosežejo potrebne ugodnosti za delavsko naselbino. Vsi ti so izključno Slovenci. Ustanovitev take slovenske naselbine na Kočevskem je od velikega narodnega in socialnega pomena. Začasni odbor, ki ga sestavljajo gg. Kovačič, Novak, Hren, Kužnik i. dr., računa na 70 do 80 zadržnikov. Ker so vsi siromašni delavci, navezani le na svoj zaslužek, je med njimi le malo takih, ki bi razen pridobljenega zemljišča imeli kaj gotovine. Zato si prizadevajo, da bi iz kolonizacijskega fonda dobili potrebno jim brezobrestno posojilo, brezplačen stavbni les od šumske uprave in morda še kako podporo. — Že s splošnega državnega stališča je njihova podjetnost vse-kakor hvale vredna, zakaj le domača hiša naj-trdnje veže človeka na dom in kraj ter mu ohranja ljubezen do rodne grude, s tem pa tudi ljubezen do materinščine, do naroda in države. Na Kočevskem pa je zaradi posebnih razmer nujno potrebno, da vsi činitelji tako občine kakor banovine in države podpro to delavsko akcijo, da se na Kočevskem slovensko kar najbolj gospodarsko in socialno utrdi ter številu slovenskih posestnikov hiš in nepremičnin pomnoži.

Urednikova pošta. J. Z. Ne, z listi, ki jim je edini namen, maliti slovensko narodno individualnost zaradi nekega „jugoslovenskega“ nacionalizma, ki vanj moreš vključiti tudi Nemca, cigana in Madžara, načelno ne razpravljamo, zato tudi dosledno zamolčujemo ime tiste neslovenske organizacije, ki ima enak namen. Smo in bomo narodnostno predvsem Slovenci in ponosni jugoslovanski državljani!

Mimogrede

Po ulici hiti tujec. Prisili ga kašelj, in že ga zmoti mlada domišljavka:

„No, kaj pa to pomeni?“

„Domisljavost.“

„Vašega kašlja?“

„Ne, Vašega vprašanja,“ in odhiti.

„Iz mojih stihov boste razbrali podobo moje zaročenke.“

„Ali tudi šepa?“

Slovenstvo je uravstveno načeto! Slovenec sem in ostanem, ker sem to biti in ostati dolžan zaradi svoje vesti! — „Slovenija“, št. 35, 1938.

Ljudska posojilnica v Kočevju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje, daje posojila proti zastavi ali poroštvu.

Za varnost jamči neomejeno poroštvo njenih članov in lastno premoženje.

Zveza lesnih domačih obrti

r. z. z o. z.

trgovski oddelek v Sodražici

Prodaja na debelo in na drobno vse vrste lesnih izdelkov za gospodarstvo in gospodinjstvo kot tudi razne igrače.

Cenik na razpolago.

Cene zmerne in solidne.